

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 68 /2025
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΔΡΑ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

ΒΕΤ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή Βασίλειο Τσινταβή, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 09-05-2025 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1) [REDACTED]

2) [REDACTED]

[REDACTED] κατοίκων αμφοτέρων [REDACTED] Αττικής, [REDACTED] οι οποίοι παραστάθηκαν στο Δικαστήριο δια του πληρεξουσίου τους δικηγόρου Μιχαήλ Κούβαρη.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Εταιρείας διαχείρισης απαιτήσεων κατά το Ν.4354/2015, με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» [INTROYM ΕΛΛΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ] και διακριτικό τίτλο «INTRUM HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», με έδρα την Αθήνα, Λεωφόρος Μεσογείων αριθμ. 109-111 (με αριθμό Γ.Ε.Μ.Η. 151946501000 και ΑΦΜ 801215902 ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών), ενεργούσας, εν προκειμένω, δυνάμει της από 16-03-2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρείας «SUNRISE I NPL FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», με έδρα στο Δουβλίνο Ιρλανδίας (με αρ. μητρώου 675770 και δ/νση 3 George's Dock, IFSC, 4ος όροφος, Δουβλίνο 1), η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.» με αρ. ΓΕΜΗ 157660600000 και ΑΦΜ 996763330, με έδρα στο δήμο Αθηναίων, επί της οδού Αμερικής αρ. 4, δυνάμει της από 16-03-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3156/2003, των άρθρων 455 επ. Α.Κ και του άρθρου 61 του ν. 4548/2018, η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου [REDACTED]

Οι αιτούντες με την από [REDACTED] αίτησή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αύξοντα αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου [REDACTED] ζήτησαν όσα αναφέρονται σε αυτήν και προσδιορίστηκε δικάσιμος η αναφερομένη στην αρχή της παρούσας ημερομηνία.

Μετά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του οικείου εκθέματος οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, κατά τη συζήτηση της αίτησης, ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί. Το Δικαστήριο αφού άκουσε όσα αναφέρθηκαν κατά τη συζήτηση,

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με το άρθρο 763 παρ. 3 εδ. 1 που έχει εφαρμογή στις περί εκούσιας δικαιοδοσίας διατάξεις του ΚΠολΔ, όπως ισχύει δυνάμει των άρθρων 17 παρ. 11, 110 παρ. 21 Ν. 4055/2012 (ΦΕΚ Α 51) και 1 περ. α' Ν. 4077/2012 (ΦΕΚ Α 168) «Αν ασκηθεί

έφεση, το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, όπως και το δικαστήριο που δικάζει την έφεση ή ο πρόεδρος του μπορούν κατά την κρίση τους, με αίτηση κάποιου από εκείνους που έλαβαν μέρος στην πρωτόδικη δίκη, να αναστείλουν την ισχύ και την εκτέλεση της, μέχρι να εκδοθεί απόφαση στην έφεση...». Περαιτέρω, με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 14 Ν. 4161/2013 (ΦΕΚ Α 143/14-6-2013) προστέθηκε παράγραφος 5 στο άρθρο 6 Ν. 3869/2010 σύμφωνα με την οποία «Αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης μπορεί να ζητηθεί και μετά την έκδοση της οριστικής απόφασης, εφόσον έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα έφεση από τον οφειλέτη. Η αναστολή χορηγείται εάν πιθανολογείται ότι από την εκτέλεση θα προκληθεί ουσιώδης βλάβη στα συμφέροντα του αιτούντος και ότι θα ευδοκιμήσει η αίτηση. Η χορήγηση της αναστολής ελάγεται την απαγόρευση διάθεσης των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη». Είναι προφανές ότι η παραπάνω διάταξη αναφέρεται σε εκείνες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση εις βάρος του οφειλέτη όχι με βάση την ίδια την απόφαση περί ρύθμισης των οφειλών του κατά το άρθρο 8 παρ. 2 Ν. 3869/2010, καθόσον με την παράγραφο 6 του παραπάνω άρθρου, η οποία παραμένει σε ισχύ παρά τις τροποποιήσεις που επέφερε ο Ν. 4161/2013, εξακολουθεί να υφίσταται η απαγόρευση δικαστικής αναστολής της απόφασης που ορίζει μηνιαίες καταβολές. Επομένως, το άρθρο 6 παρ. 5 ν. 3869/2010 έχει εφαρμογή στις περιπτώσεις που επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση από άλλη αιτία, όπως λ.χ. από την ύπαρξη άλλου εκτελεστού τίτλου (904 ΚΠολΔ), ο οποίος παρέχει το δικαίωμα στον δικαιούχο να επιτύχει διά των μέσων της αναγκαστικής εκτέλεσης τη συμμόρφωση του υπόχρεου συνιστάμενη σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή του και τη συνακόλουθη ικανοποίηση του δικαιώματος του ως και επί απορριπτικής απόφασης του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, άγουσα ούτω (η διάταξη του άρθρου 6 παρ. 5 του ανωτέρω νόμου) σε αναστολή της εκτελεσιότητας της απόφασης, δηλαδή της δυνατότητας του δανειστή να χρησιμοποιήσει την απορριπτική απόφαση και να επιχειρήσει αναγκαστική εκτέλεση εναντίον περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη. Μοναδική θετική αλλά τυπική προϋπόθεση της αίτησης αναστολής είναι η εμπρόθεσμη άσκηση έφεσης. Ως προς το δικαστήριο δε που είναι αρμόδιο να δικάσει την άνω αναστολή, ο νόμος δεν προβλέπει ειδική ρύθμιση, γι' αυτό θα πρέπει να τύχει αναλογικής εφαρμογής η διάταξη του άρθρου 763 παρ. 3 ΚΠολΔ, όπως ισχύει σήμερα, που ορίζει ότι το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, όπως και το δικαστήριο που δικάζει την έφεση ή ο πρόεδρος του είναι αρμόδια να αποφασίσουν για τη τύχη της άνω αιτήσεως αναστολής της εκτελεστικής διαδικασίας που έχει ξεκινήσει εις βάρος του οφειλέτη.

Με την κρινόμενη αίτηση αναστολής, οι αιτούντες επικαλούμενοι αφενός μεν το κατελείγον της διαδικασίας και τον επικείμενο κίνδυνο βλάβης τους, αφετέρου δε ότι θα ευδοκιμήσει η από [redacted] έφεση που έχει ασκήσει ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κατά της υπ' αρ. [redacted] απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, ζητούν κατ' ορθή εκτίμηση να ανασταλεί η διενέργεια του ορισθέντος την [redacted] πλειστηριασμού της κύριας κατοικίας τους, ο οποίος επισπεύδεται δυνάμει της υπ' αριθμ. [redacted] 2025 Διαταγής Πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, καθώς και να ανασταλεί κάθε μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης κατά της περιουσίας τους, μέχρι να εκδοθεί απόφαση επί της ως άνω έφεσής τους και να απαγορευθεί μέχρις εκδόσεως απόφασης επί της ίδιας εφέσεως η μεταβολή της πραγματικής και νομικής της κατάστασης.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αίτηση αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατ' αναλογική εφαρμογή του άρθρου 763 παρ. 3 ΚΠολΔ, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας με τη διαδικασία που προβλέπουν οι διατάξεις των άρθρων 686

επ. ΚΠολΔ και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στο άρθρο 6 παρ. 5 του ν. 3869/2010. Συνεπώς, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Η καθής αρνήθηκε την αίτηση, με προφορική δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου της στο ακροατήριο και με το κατατεθέν σημείωμά της, προβάλλει δε τον ισχυρισμό ότι η κρινόμενη αίτηση ασκήθηκε καταχρηστικά, διότι επιδιώκουν να επωφεληθούν των ευεργετικών διατάξεων του Νόμου και άφησαν να καταστεί ληξιπρόθεσμο το χρέος τους, με αλώτερο σκοπό να το περιλάβουν στις ευνοϊκές ρυθμίσεις του νόμου, επικαλούμενοι εν συνεχεία την αδυναμία τους να καταβάλλουν δόσεις στα πλαίσια ρύθμισης. Ο ισχυρισμός αυτός, ωστόσο, ο οποίος κατατείνει στη θεμελίωση της εκ του άρθρου 281 ΑΚ ένστασης καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος, είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος, διότι τα επικαλούμενα από την καθής πραγματικά περιστατικά, αληθή υποτιθέμενα, δεν αρκούν για να θεμελιώσουν την ως άνω ένσταση, καθώς μόνη η άσκηση αίτησης ασφαλιστικών μέτρων αναστολής εκτέλεσης που ρητά καθιερώνεται από το άρθρο 685 ν. 3869/10, παράλληλα με την έφεση δεν καθιστούν την άσκηση του δικαιώματος των αιτούντων καταχρηστική κατά την έννοια του άρθρου 281 ΑΚ (ΟΛΑΠ 1/1997 ΝοΒ 46.17, ΑΠ 38/2015 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 1343/2001 ΕλλΔνη 42.1338, ΑΠ 1375/2000 ΕλλΔνη 42.740, ΑΠ 681/2000 ΕλλΔνη 42.110, ΑΠ 409/2000 ΕλλΔνη 41.1315).

Από τα έγγραφα σημειώματα των διαδικών, από τα έγγραφα των οποίων γίνεται νόμιμη προσκόμιση και επίκληση, και όλη γενικά τη διαδικασία, πιθανολογήθηκαν κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι αιτούντες άσκησαν την από 06-06-2014 αίτησή τους κατ' άρθρο 4 παρ. 1 ν. 3869/2010 ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, η οποία συζητήθηκε στις [REDACTED]. Επί της ως άνω αίτησής τους, εξεδόθη η με αριθμό [REDACTED] απόφαση, η οποία απέρριψε την εν λόγω αίτηση. Ήδη οι αιτούντες έχουν καταθέσει την από [REDACTED] και με αριθμό κατάθεσης [REDACTED] και προσδιορισμού [REDACTED] έφεσή τους, νόμιμα και εμπρόθεσμα, παραπονούμενοι με τον πρώτο (I) λόγο αυτής για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου, εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων, καθώς και κίνδυνο να υποστούν βλάβη ανεπανόρθωτη από την εκτέλεση της ως άνω απόφασης. Πιθανολογείται δε ότι θα ευδοκιμήσει ο ανωτέρω λόγος της ασκηθείσας έφεσης, ιδίως λόγω του γεγονότος, ότι με την ως άνω υπ' αριθμ. [REDACTED] απόφαση του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου απόφαση ορίστηκε ότι «οι αιτούντες δεν μετέβησαν από μία κατάσταση δυνατότητας πληρωμής των χρεών τους σε μία κατάσταση αδυναμίας και ως εκ τούτου δεν συντρέχει στο πρόσωπό τους η προϋπόθεση της «περιέλευσής» της σε γενική και μόνιμη αδυναμία πληρωμών για την υπαγωγή τους στη ρύθμιση του Ν. 3869/2010, κατά τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας. Αυτή η κρίση, επιρρωνύεται σε βαθμό επιβεβαίωσης, από το γεγονός ότι τα συνολικά οικογενειακά ετήσια εισοδήματά τους, όπως αποτυπώνονται στα εκκαθαριστικά σημειώματα εκάστου έτους που επισκόπησε το Δικαστήριο, τελούσαν καθ' όλη τη διάρκεια των ετών από το οικονομικό έτος 2008 έως και το φορολογικό έτος 2020 σε αξιοσημείωτη σταθερότητα, ενώ η όποια οικονομική αδυναμία τους δε μπορεί παρά να χαρακτηριστεί ως πρόσκαιρη. Άλλοις λόγους, το Δικαστήριο δεν διείδε ουδεμία οικονομική μεταβολή που να δικαιολογεί την έννοια της «περιέλευσής» των αιτούντων σε μόνιμη και διαρκή κατάσταση αδυναμίας πληρωμών, όπως η έννοια αυτή αναλύθηκε ως ανωτέρω».

Κατά το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους, δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 για τη ρύθμιση των οφειλών τους και απαλλαγή. (Βενιέρη – Κατσά, Εφαρμογή Ν. 3869/2010

για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, 2015, σελ. 140 επ.). Η δε διατύπωση του νόμου, με τη χρήση της έννοιας «περιέλευση» δεν είναι τυχαία, κατά την κρίση του Δικαστηρίου. Αντίθετα, σημαίνει ότι ο οφειλέτης προκειμένου να δικαιούται να υπαχθεί στις ευεργετικές ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010, πρέπει να έχει μεταβεί από μια καλύτερη κατάσταση κατά την οποία εδύνατο αποδεδειγμένα, να εξυπηρετεί τις οφειλές του σε ένα καθεστώς αδυναμίας αποπληρωμής αυτών κατά τρόπο γενικό και μόνιμο. Η στοιχειοθέτηση της περιέλευσης απαιτεί την ως άνω «μετάβαση» (ιδ. Ειρ.Αμαρουσίου 1141/2017). Περαιτέρω, η περιέλευση του αιτούντος σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμών πρέπει να συντρέχει ήδη κατά τον χρόνο κατάθεσης της αίτησής του, να διατηρείται έως τη συζήτηση της αίτησης στο Ειρηνοδικείο και εν συνεχεία στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, εφόσον η πρωτόδικη απόφαση εφεσιβληθεί. Η συνδρομή μόνιμης αδυναμίας εξόφλησης ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών, κατά την ανωτέρω αναλυθείσα έννοια, είναι ζήτημα κρινόμενο *in concreto* και αποτελεί αντικείμενο απόδειξης με το οποίο βαρύνεται ο οφειλέτης, ο οποίος καλείται να αποδείξει την περιέλευση στην αδυναμία αυτή (Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, 2016, σελ. 43 επ., ΑΠ 951/2015 αδημ.).

Ωστόσο, με την ως άνω υπ' αριθμ. [REDACTED] απόφασή του, το Ειρηνοδικείο [REDACTED] δέχθηκε ότι οι αιτούντες κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης, ήτοι το 2014 (φορολογικό έτος 2014) κατά το οποίο εμφάνισαν οικογενειακό μηνιαίο εισόδημα συνολικού ποσού 1.339,82 € είχαν επαρκές εισόδημα τόσο για την κάλυψη των εξόδων διαβίωσής της τριμελούς οικογένειάς τους, όσο και την κάλυψη των δανειακών υποχρεώσεών τους, ωστόσο, το εισόδημα αυτό (του 2014) σε κάθε περίπτωση είναι πολύ κατώτερο έναντι του εισοδήματός τους του 2007 (οικονομικό έτος 2008), κατά το οποίο εμφάνισαν μηνιαίο οικογενειακό εισόδημα συνολικού ποσού 2.638,12 €, του 2008 (οικονομικό έτος 2009), κατά το οποίο εμφάνισαν μηνιαίο οικογενειακό εισόδημα συνολικού ποσού 3.468,65€ και του 2009 (οικονομικό έτος 2010), κατά το οποίο εμφάνισαν μηνιαίο οικογενειακό εισόδημα συνολικού ποσού 3.429,59 €. Επισημαίνεται δε ότι η ως άνω αισθητή μείωση του οικογενειακού εισοδήματος των αιτούντων το 2014 (φορολογικό έτος 2014) σχετίζεται άμεσα και με το γεγονός ότι ο πρώτος αιτών ήδη από το 2010, είχε απωλέσει μεγάλο μέρος του εισοδήματός του από μισθωτές υπηρεσίες και ελάμβανε επίδομα ανεργίας. Δεδομένου δε ότι, όπως δέχθηκε και η ως άνω υπ' αριθμ. 40/2023 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, «Περαιτέρω, η κατάσταση γενικής και μόνιμης αδυναμίας πρέπει όχι μόνο να υφίσταται κατά το χρονικό σημείο της κατάθεσης της αίτησης, αλλά και να διατηρείται μέχρι τη συζήτηση στο ακροατήριο», επισημαίνεται σχετικά ότι το μηνιαίο οικογενειακό εισόδημα των αιτούντων μειώθηκε από το ως άνω οικ. έτος 2009 (3.468,65 ευρώ) μέχρι το φορ. έτος 2014 (1.339,82 € ευρώ) κατά 2.128,83 ευρώ, που αντιστοιχεί σε ποσοστιαία μείωση 61%, και από το ως άνω οικ. έτος 2009 (3.468,65 ευρώ) μέχρι το φορ. έτος 2022 (2.050,21 € ευρώ) κατά 1.418,44 ευρώ, που αντιστοιχεί σε ποσοστιαία μείωση 41%, αντιμετωπίζουν δε σοβαρά προβλήματα υγείας, και ειδικότερα ο πρώτος αιτών αρτηριακή υπέρταση και δυσλιπιδαιμία και η δεύτερη αιτούσα ρευματοειδή αρθρίτιδα, για τις οποίες νόσους είναι υποχρεωμένοι να επισκέπτονται συχνά ιατρούς και να υποβάλλονται σε δαπανηρές ιατρικές εξετάσεις αίματος, μαγνητικές απεικονίσεις κλπ. και να λαμβάνουν φαρμακευτική αγωγή και απαραίτητα συμπληρώματα διατροφής, ενώ και ο ανήλικος υιός τους έχει διαγνωστεί ως πάσχων από επιληπτικές κρίσεις.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πιθανολογείται ότι η ως άνω έφεση των αιτούντων θα ευδοκιμήσει αφού συντρέχουν στο πρόσωπό τους οι οριζόμενες στις διατάξεις του ανωτέρω νόμου προϋποθέσεις, ενώ η αναφερόμενη στην αίτηση κατοικία, αποτελεί την κύρια κατοικία και μοναδική κατοικία των αιτούντων (άρθρο 9 παρ. 2 ν.3869/2010). Τέλος από τα ίδια αποδεικτικά στοιχεία πιθανολογήθηκε ότι σε

περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης οι αιτούντες θα υλοστούν ουσιώδη βλάβη σε σχέση με τους επιδιωκόμενους με την αίτηση του άρθρου 4 ν.3869/2010 σκοπούς, διότι αν αντικείμενο της εκτέλεσης αποτελέσει το ακίνητο που χρησιμοποιείται ως κύρια κατοικία τους, θα ματαιωθεί η επιδιωκόμενη από τους αιτούντες, εξαίρεση από την εκποίηση του παραπάνω ακινήτου. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση αναστολής ως ουσιαστικά βάσιμη.

Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται κατ' άρθρο 8 παρ. 6 εδ. 2 του ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την αναστολή κάθε μέσου αναγκαστικής εκτέλεσης εναντίον της περιουσίας των αιτούντων μέχρι να εκδοθεί οριστική απόφαση επί της από 12-06-2023 και με αριθμό κατάθεσης [REDACTED] και προσδιορισμού [REDACTED] έφεσης τους κατά της υπ' αριθμ. [REDACTED] απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την αναστολή της διενέργειας του ορισθέντος την [REDACTED] δυνάμει της υπ' αριθμ. [REDACTED] έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του Δικαστικού Επιμελητή του Εφετείου Αθηνών [REDACTED] πλειστηριασμού της κύριας κατοικίας των αιτούντων, ο οποίος επισπεύδεται δυνάμει της υπ' αριθμ. [REDACTED] Διαταγής Πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, μετά της από [REDACTED] επιταγής προς εκτέλεση, μέχρι να εκδοθεί οριστική απόφαση επί της από [REDACTED] και με αριθμό κατάθεσης [REDACTED] και προσδιορισμού [REDACTED] έφεσής τους κατά της υπ' αριθμ. [REDACTED] απόφασης του Ειρηνοδικείου [REDACTED]

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο Μαρούσι σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους στις 22 /5/2025.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΒΕΛΛΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(για τη δημοσίευση)

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΟΛΛΟΡΗ

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
23/5/2025
Η ΔΙΚΑΣΤ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Α.Κ.ΚΑΡΩΝ